

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **O. L.**, zastoupena JUDr. Ivo Adámkem, advokátem se sídlem Ostrčilova 13, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2006, čj. OAM-769/VL-19-05-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2007, čj. 59 Az 81/2006 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Ivo Adámkovi **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud napadeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná na základě § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Žalovaný dospěl ve svém rozhodnutí k závěru, že stěžovatelka podala žádost o azyl, aby se vyhnula správnímu vyhoštění. Shodný názor vyjádřil ve svém rozsudku i krajský soud.

Stěžovatelka podala proti rozsudku včasnou kasační stížnost, v níž uvedla, že ji podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) - d) s. ř. s. Namítá, že krajský soud posoudil její kauzu v rozporu s platným právním řádem, projednal ji v rozporu se zákonem o azylu. Stěžovatelka tvrdí, že má reálnou obavu z nuceného opuštění ČR a návratu na Ukrajinu, neboť jí tam hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Současně požádala o ustanovení právního zástupce a tlumočníka pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud návrhu stěžovatelky na ustanovení právního zástupce nevyhověl, neboť jí byl právní zástupce ustanoven již v řízení o žalobě před krajským soudem a takto ustanovený zástupce je oprávněn zastupovat účastníka řízení i v řízení o kasační stížnosti. Zároveň krajský soud vyzval ustanoveného zástupce k doplnění kasační stížnosti o důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s., pro něž byla podána kasační stížnost. Poučil jej, že pokud nedojde ve stanovené lhůtě k doplnění kasační stížnosti, bude odmítnuta. Na výzvu soudu reagoval ustanovený zástupce žalobkyně přípisem ze dne 16. 2. 2008, v němž pouze zopakoval „důvody“ uvedené již žalobkyní v kasační stížnosti. Doplnil, že stěžovatelka ve své kasační stížnosti blíže nekonkretizuje, v čem mají spočívat údajná závažná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu včetně toho, že krajský soud měl její věc rozhodnout v rozporu se zákonem o azylu. K dalšímu tvrzení stěžovatelky, že jí po návratu do vlasti hrozí vážné nebezpečí

z politických důvodů, sdělil soudu, že se jedná o zcela novou skutečnost. Stěžovatelka totiž v předchozím řízení hovořila pouze o nebezpečí vycházejícím od jejích věřitelů, příp. manžela. Ustanovený zástupce stěžovatelky uzavřel, že toto jsou všechno skutečnosti, o kterých si hodlal se stěžovatelkou promluvit, ale nepodařilo se mu s ní navázat kontakt.

Nejvyšší správní soud se k požadavkům na formulaci žalobních bodů vyjádřil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 488/2005 Sb. NSS: *„Žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* Citované požadavky se aplikují i na formulaci důvodů kasační stížnosti. Tvrzení stěžovatelky uvedená v kasační stížnosti, že krajský soud rozhodl v rozporu se zákonem o azylu, platným právem a že všechny orgány učinily vážná pochybení, nelze proto s ohledem na závěry rozšířeného senátu považovat za dostatečně formulované kasační námitky. Stejně tak je neurčité tvrzení, že hrozí stěžovateli v případě návratu do země původu vážné nebezpečí z politických důvodů. Všechny „námitky“ uvedené stěžovatelkou (a zopakované ustanoveným zástupcem) jsou neurčité, nejasné (což mj. stvrzuje též sám zástupce stěžovatelky v kasační stížnosti), a proto je nelze považovat za řádně uplatněné kasační námitky.

Jelikož tedy stěžovatelka ani přes výzvu soudu neuvedla jedinou kasační námitku, odmítl Nejvyšší správní soud kasační stížnost dle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Krajský soud ustanovil stěžovatelce již v řízení o žalobě před krajským soudem zástupce JUDr. Ivo Adámka, který z tohoto důvodu zastupoval stěžovatelku i v řízení o kasační stížnosti. V řízení o kasační stížnosti byl vyzván krajským soudem k doplnění kasační stížnosti, ovšem přípis ustanoveného zástupce nelze vůbec považovat za doplnění, neboť po obsahové stránce neodpovídá výzvě krajského soudu, soudem vytkané nedostatky kasační stížnosti neodstranilo. Na takový přípis nelze pohlížet jako na úkon právní služby ve smyslu vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a proto Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci žádnou odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů nepřiznal.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatelky na ustanovení tlumočnicka pro řízení o kasační stížnosti, neboť zdejší soud rozhodl bez nařízení jednání, jak umožňuje § 109 odst. 1 s. ř. s., a nenastala tedy potřeba ustanovit tlumočnicka. Nerozhodoval ani o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a odložení vykonatelnosti rozhodnutí, neboť kasační stížnosti je v tomto případě přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. března 2009

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu